

М. М. Ольхович-Новосадиук,

*Львівський національний університет імені Івана Франка,
асистент кафедри іноземних мов
факультету міжнародних відносин*

ВЕРБАЛІЗАЦІЯ КОЦЕПТУ «РАДІСТЬ» В УКРАЇНСЬКІЙ МОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ: НА МАТЕРІАЛІ ХУДОЖНЬОЇ ПРОЗИ

Стаття присвячена дослідженню емоційного концепту РАДІСТЬ, його структури та засобів вербалізації в українській лінгвокультурі на матеріалі текстів художньої прози другої половини ХХ ст. – початку ХХІ ст. Дослідження проведено в рамках створення когнітивної дефініції за методикою Єжи Бартмінського.

Ключові слова: мовна картина світу, лінгвокультура, концепт РАДІСТЬ, корпусний аналіз, засоби вербалізації, когнітивна дефініція.

Постановка проблеми. Дослідження концептів, включаючи концепти емоцій, що поєднують у собі психологічне, когнітивне, лінгвістичне, етнокультурне, є одним з напрямів сучасної лінгвістики та сферою зацікавлень багатьох дослідників.

Актуальність дослідження зумовлена тим, що по-перше, радість належить до базових емоцій людини, а емоції, в свою чергу, належать до змістовного фундаменту свідомості людини; по-друге, концепт РАДІСТЬ з його особливостями, розвитком та ускладненням у свідомості носіїв української мови та культури є недостатньо вивченим і тому потребує подальших досліджень; по-третє, у роботі застосовано корпусний аналіз текстів. Однак відсутність цілісної теорії емоцій, різноманітність та суперечність їх класифікацій, неоднолінійність процесів їх означування ускладнюють дослідження вербалізації емоційних реакцій людини.

Аналіз останніх досліджень. Теоретичну основу дослідження становлять ідеї представників етнолінгвістики і когнітивної лінгвістики, зокрема польської школи (J. Bartmiński [4], A. Gład, S. Niebrzegowska-Bartmińska [7], A. Wierzbicka [8] та ін.), американської школи (G. Lakoff, R. W. Langacker, L. Talmy та ін.), української школи (С. Жаботинська [1], А. Белова, М. Жуйкова, С. Мартінек [5], Ю. Шамаєва [3]), російської школи (Р. Фрумкіна, М. Толстой, С. Толстая) та ін.

Є. Бартмінський запропонував цілий ряд взаємопов'язаних понять, таких як стереотип, точка зору, суб'єкт, профіль, профілювання, цінності, які творять систему мовного відображення дійсності зі сторони окремої особи (чи групи), що стало його

найвагомим внеском в когнітивну лінгвістику. Згідно з визначенням Є. Бартмінського, **мовна картина світу** – це інтерпретація дійсності, що існує в мові, яку можна розглядати як сукупність суджень про світ. Це можуть бути судження, які зафіксовані як в самій мові, у її граматичних формах, словниковому запасі, клішованих текстах (наприклад, прислів'ях), так і ті, які імпліковані у формах та текстах мови [4, с. 110]. **Профілювання** – це суб'єктивна (яка має свій суб'єкт) лінгвістична та концептуальна операція, що полягає у формуванні образу об'єкту дослідження, шляхом його представлення в конкретних аспектах (підкатегоріях, фасетах) [7, с. 5].

Один з чільних дослідників корпусної лінгвістики Geoffrey Leech виокремив її характерні риси: зосередженість на вживанні мови, а не на компетентності; зосередженість на лінгвістичному описі, а не на лінгвістичних універсалах; зосередженість на кількісних, а не лише якісних моделях мови; зосередженість радше на емпіричних, ніж раціоналістичних поглядах на науковий пошук [6, с. 158].

До переваг корпусного аналізу можна віднести: 1) емпіричний підхід до аналізу мовних даних (досліджуються реальні моделі мовної реалізації у природних текстах); 2) використання великих за обсягом, структурованих колекцій природних текстів (корпусів) як основи для аналізу; 3) широке залучення комп'ютерних технологій для дослідження лінгвального матеріалу; 4) застосування квалітативних і квантитативних аналітичних методик, з суттєвою перевагою останніх (вивчення частоти вживання лінгвістичних одиниць, статистичні дослідження сполучуваності і т.ін.) [2, с. 9].

Мета статті – дослідити особливості вербалізації концепту РАДІСТЬ в українській мовній картині світу на матеріалі корпусу текстів художньої прози. Завдання дослідження полягає в аналізі культурних сценаріїв, пов'язаних із концептом РАДІСТЬ, на основі контекстів із лексемою *радість*, відібраних методом суцільної вибірки з текстів української художньої прози другої половини ХХ ст. – початку ХХІ ст.

Об'єктом дослідження є одна з базових категорій емоційної сфери людини – концепт РАДІСТЬ, актуалізований в українській мові та культурі, а *предметом* – вербалізація концепту РАДІСТЬ в текстах художньої прози. Джерелом фактичного матеріалу став електронний корпус текстів «Mova info» (<http://www.mova.info>), зокрема його підкорпус – художня проза. Було відібрано та опрацьовано 300 прикладів.

Новизна роботи полягає у тому, що дослідження концептосфери РАДІСТЬ в українській лінгвокультурі здійснюється шляхом створення когнітивної дефініції за методикою, яку запропонував засновник Люблінської етнолінгвістичної школи професор Є. Бартмінський [4] і яка передбачає аналіз засобів вербалізації цієї концептосфери в українській мовній картині світу, експлікацію корелятивних концептуальних структур у свідомості мовців та аналіз текстового матеріалу. У статті представлено результати останнього етапу роботи зі створення цієї дефініції, а саме корпусного аналізу текстів.

Виклад основного матеріалу. У текстах художньої прози, відібраних з електронного корпусу української мови, були виявлені приклади, в яких *радість* ідентифікується як *почуття* та *відчуття*, *психологічний стан*, *настрій*, а також як *риса характеру*. Наприклад: ... *у настрої*, коли людина з усім світом єднається *радістю*... (Емма Андіївська. Роман про добру людину); ...*від природи наділений здатністю у всьому знаходити радість*... (Роман Іваничук. Вода з каменю).

Слово *радість* найчастіше сполучається з дієсловами *відчувати*, *переживати*, *радіти радістю*. Наприклад: *Вона вперше переживала радість того, що вранці не треба йти геть*. (Тарас Прохасько. НепрОсті); ... *і шматкові хліба, ... , раділи радістю великою*. (Володимир Дрозд. Листя землі).

Слово *радість* може вживатися на позначення особи, яка викликає радісні почуття. Було знайдено низку прикладів вживання слова *радість* у лагідних, ніжних звертаннях до рідної, коханої людини: - *Щастя моє, радосте моя, вся надія в тобі, все життя для тебе!* (Михайло Старицький. Останні орли).

Також лексема *радість* часто вживається у формах вітань чи побажань, звернених до інших людей, як правило разом зі словами *мир і здоров'я*: - *Хай буде мир і радість в прекрасній оселі твоєї.* (Зінаїда Тулуб. Людолови).

Радість може бути колективним почуттям, ним можна ділитися чи переживати спільно з іншими людьми, а також радість може передаватися від однієї людини іншій: *розділити радість; поділитися радістю; її радість передалася йому.* З іншого боку, людина може переживати радість індивідуально, робити щось на радість собі: *Хіба ж усе, що чинилося, було не задля власної радості й власної честі?* (Ніна Бічуга. Бенефіс).

Значну кількість прикладів вживання було зафіксовано з бінарною опозицією *радість – горе, журба, смуток, біда, лихо.* Наприклад: *«з журбою радість обнялася»* (Юрій Андрухович. Аве, «Крайслер»!); *Радість і біду приймав звично, не біг їм назустріч та й не тікав од них ...* (Раїса Іванченко. Отрута для княгині).

Почуття радості – це процес, який має свій початок, кульмінацію, спад: *кінчилася радість; радість погасла; радість збільшилася.* Радість може поєднуватися або чергуватися з іншими почуттями, причому як з позитивними, так і негативними: *А Фріц відчув полегшення і радість...* (Юрій Андрухович. Рекреації); *Стримуваний біль, образа та радість змішалися в одне, і сльози потекли по її щоках.* (Юрій Покальчук. Я, ти, він, вона). Радість може додавати енергії, наснаги, сили: *радість бадьорила; радість будила в серці силу.* Почуття може бути чимось або кимось зіпсуте чи затьмарене: *труїти комусь радість; потьмарити радість; притлумлювати радість.*

Почуття радості може бути контрольованим, коли людина стримує чи приховує його: *не виказувати радості; приховувати радість.* І навпаки, радість часто буває неконтрольованою, коли людина не здатна стримувати себе та вільно виявляє назовні свої почуття: *радість, яку не в силі приховати; неприхована, нестримна, буйна, дика радість.* Крім того, радість можна вдавати: *... він зразу ж отямився і вдав найщирішу радість з приводу успіхів свого колеги...* (Микола Дашків. З безодні минулого).

В українській культурі вважається, що душа або серце, які містяться в грудях – це внутрішній психічний світ людини, з її настроями, переживаннями та почуттями. Наприклад: *...серце у грудях сміється й плаче від гострої радості...* (Євген Гуцало. Княжа гора).

Хтось може робити щось *на радостях, з радості, з радістю* у прямому значенні «переживаючи радість, перебуваючи у радісному настрої, з якоїсь радісної нагоди»: *На радостях усі вирядилися в свої найкращі вбрання.* (Володимир Малик. Черлені щити); *Справді, наш народ все творив з піснею, сміхом, з радістю.* (Олесь Бердник. Вогнесміх).

Окрім того, фразеологізм *з радістю* вживається зі значенням «з готовністю, задоволенням, дуже охоче»: *Генріх з радістю прийняв цю пропозицію...* (Юрій Дольд-Михайлик. І один у полі воїн). Були також виявлені приклади з фразеологічними виразами *з якої радості?* у значенні «чому? для чого?» та *собача радість* на позначення дешевої ковбаси низької якості: *...вони з дружиною берегли кожну копійку - купували ліверну ковбасу найдешевших сортів, так звану «собачу радість»* (Щербак Юрій. Бар'єр несумісності).

Періоди в житті людини, які асоціюються зі словом *радість* – дитинство та молодість (опозиція – старість): *дитяча радість; радість юнацтва; старість не радість.*

Кольори, з якими асоціюється радість – це жовтий та білий. Наприклад: *Улюбленим кольором Сутара був жовтий колір, який він вважав кольором радості і достатку.* (Наталя Гайдамака. Позначена блискавицею); *Він знав тепер, що червона барва означає кохання й милосердя, небесна - вірність, біла - невинність, радість.* (Павло Загребельний. Диво). Також радість часто асоціюється зі сонцем: *Отже, все на світі породжене сміхом, радістю Сонця...* (Олесь Бердник. Вогнесміх).

Радість може бути персоніфікованою та виконувати дію: *...а канцеляристи пили в шинку, і радість робила гірку горілку солодкою, а меди міцнішими.* (Юрій Мушкетик. Гетьманський скарб).

Християнське розуміння радості є дуже важливим в українській лінгвокультурі: *Річкою, вістуючи світлу радість про воскресіння Христа, пливли шкорунайки крашанок...* (Євген Пашковський. Осінь для ангела); *«Нова радість стала, яка не була» - хіба не так співається у коляді?* (Роман Федорів. Єрусалим на горах).

Почуття радості має свій спектр або ж градацію – кожна людина переживає це почуття по-різному в різних ситуаціях і з різних причин: *Але ж кожен веселиться й радіє по-своєму. Павло навіть гадки не мав, що є тисячі й тисячі відтінків і нюансів радості...* (Микола Дашкієв. З безодні минулого).

Радість можна охарактеризувати за параметрами: за тривалістю (*швидкоплинна, скороминуща, коротка, миттєва*); за приналежністю (*людська радість, радість дитини*); за щирістю (*щира, найщиріша, непідробна*); за реальністю (*справжня*); за очікуваністю (*довгоочікувана, несподівана, передчасна*); за частотою (*єдина, подвійна*); за порядком (*перша радість*); за ступенем контрольованості (*нестримна, прихована, потаємна, істерична, буйна, шалена, дика, тиха*); за інтенсивністю (*велика, маленька, безмежна, невимовна, незмірна*); за глибиною (*глибинна*); за обсягом (*мало, багато радості*).

Одна з найважливіших особливостей емоцій – це їхня здатність формуватися по відношенню до ситуацій і подій, які реально в цей час можуть не відбуватися, та існують тільки у вигляді ідеї про пережиті, очікувані чи уявні ситуації. Так людина може не лише переживати радість в якийсь конкретний момент чи період часу, але й може згадувати про радість, яку переживала у минулому. Наприклад: *...ані сліду від колись пережитих радостей; спогад про радість* (Юрій Андрухович. Дванадцять обручів). Також радість можна відчувати у сні. Наприклад: *Ніби томління, очікування радості, яка приходить у снах...* (Олесь Бердник. Вогнесміх). Також людина може відчувати радість від очікування чогось хорошого у майбутньому: *Радість від передчуття чогось цікавенького.* (Любка Дереш. Поклоніння ящірці); *Надії на світле майбутнє, яке ось-ось настане, наповнювали душу невимовною радістю.* (Володимир Дрозд. Листя землі).

Було зафіксовано цілу низку характерних зовнішніх ознак прояву почуття радості: усмішка, сміх (з *усміхом радості на устах, сміх радості*); міміка, вираз обличчя: *Обличчя її було переповнене тихою радістю...* (Раїса Іванченко. Отрута для княгині); *...її карі очі так і іскрилися радістю...* (Леонід Тендюк. Романтичний щоденник); фізіологічні реакції (*зарум'янилось лице; почервоніла від радості; голова запаморочилася від радості; тремтячи від радості; затрусився від радості; дух забило від радості; плакав із радості*); поведінкові реакції (*здушила малого в обіймах; завмерли від радості*); голосові реакції (*скрикнула од радості; закричав, зриваючи голос од радості; вискнув від радості*).

Важливу культурну цінність для концепту РАДІСТЬ становлять причини радості. В ході аналізу текстів художньої прози вдалося ідентифікувати наступні причини радості: загальнолюдські поняття та цінності: *життя, буття, існування, свобода*; віра в Бога; психологічний стан, почуття: *стан закоханості, любов, передчуття, бажання*;

люди, родинні / соціальні зв'язки; гумор, жарти; рідний дім, житло; об'єкти та явища природи, рослини, тварини; пори року: *весна, літо*; матеріальні блага, гроші; подарунки; їжа, напої; новина, лист; **події, дії, ситуації**: важливі, бажані події в житті людини: *народження дитини, материнство, батьківство, одруження*; різні свята, святкування; зустрічі з людьми; секс, інтимна близькість; розваги, хобі, мистецтво, спорт; улюблена робота, заняття, творчість; розумова діяльність: *радість мислення, пізнання*; відпочинок, прогулянки, подорожі, пригоди; досягнення, успіх, перемога, відкриття.

Висновки та перспективи дослідження. Згідно з одержаними результатами аналізу прикладів вживання іменника *радість* у текстах української художньої прози, концепт РАДІСТЬ має такий зміст:

Радість – це позитивне почуття, відчуття, психологічний стан, настрій, риса характеру, а також може позначати особу, яка викликає радісні почуття. *Радість* відчують, переживають, або не відчують.

Радість може бути колективним почуттям, ним можна ділитися чи переживати спільно з іншими людьми, а також може передаватися від однієї людини іншій. *Радість* може переживатися індивідуально, людина навмисно робить щось, що приносить їй радість, себто на радість собі. Також можна робити щось *на радостях, з радості, з радістю*, коли радість супроводжує різні дії людини.

Людина відчуває *радість* в серці, душі або грудях. Почуття радості – це процес, який має свій початок, кульмінацію, спад. Людина переживає *радість* в певному місці та в якийсь конкретний момент чи період часу, може говорити або згадувати про радість, яку переживала у минулому, або ж відчуває радість від очікування чогось хорошого у майбутньому. Людина може відчувати радість у своїх снах.

Радість може бути контрольованою емоцією, коли людина стримує чи приховує її, або ж неконтрольованою, коли людина не здатна стримувати себе та вільно виявляє її назовні. *Радість* може бути щирою, або ж її можна вдавати. Почуття радості має свою градацію: кожна людина переживає це почуття по-різному в різних ситуаціях і з різних причин.

Радість може поєднуватися або чергуватися з іншими почуттями, як з позитивними, так і негативними. *Радість* в українській лінгвокультурі має свою опозицію: *горе, журба, смуток, біда, лихо*. *Радість* може додавати енергії, наснаги, сили, або ж викликати різні психологічні стани (задоволення, спокою, збудження). *Радість* може бути чимось або кимось зіпсута чи затьмарена.

Радість володіє різними якостями та характеризується за різними параметрами: за тривалістю, щирістю, реальністю, очікуваністю, частотою, порядком, ступенем контрольованості, інтенсивністю, глибиною та обсягом.

Радість має характерні зовнішні ознаки: міміка, вираз обличчя (усмішка, за допомогою очей, погляду), фізіологічні реакції (почервоніння обличчя, рум'янець, тремтіти, плакати з радості), поведінкові (стрибати, плескати в долоні, завмерти), голосові реакції (сміятися, вигукувати, кричати).

Радість, як правило, має свою причину: загальнолюдські поняття та цінності (життя, свобода), віра в Бога, психологічний стан, почуття (любов, бажання, очікування), люди (родина, друзі), гумор, жарти, домівка, об'єкти та явища природи, пори року, матеріальні блага, гроші, подарунки, їжа, напої, новина, важливі події в житті людини (одруження, народження дитини), різні святкування, зустрічі з людьми, інтимна діяльність (мислення, пізнання), відпочинок, прогулянки, подорожі, пригоди, досягнення, успіх, перемога, відкриття.

Радість може бути персоніфікованою та виконувати якусь дію. Фразеологізм з *радистю* вживається зі значенням «із задоволенням, охоче», з якої *радисті?* – у значенні «чому? для чого?» та *собача радисть* – «дешева ковбаса низької якості».

Радість в українській лінгвокультурі асоціюється з такими періодами життя людини, як дитинство та молодість (опозиція – старість), а також з жовтим та білим кольорами.

Перспективи роботи передбачають подальше дослідження концептів RADOŚĆ та JOY у польській та англійській лінгвокультурах на матеріалі художньої прози.

Література

1. *Жаботинская, С. А.* Имя как текст: концептуальная сеть лексического значения (анализ имени эмоции). *Когниция, коммуникация, дискурс*. Харків. 2013. Вип. 6. С. 47-76.

2. *Жуковська В. В.* Вступ до корпусної лінгвістики: навч. посібн. Житомир : Вид-во ЖДУ ім. Ів. Франка, 2013. 142 с.

3. *Шамаєва Ю. Ю.* Когнітивна структура концепту РАДІСТЬ (на матеріалі англійської мови) : автореф. дис ... канд. філол. наук. Харків. 2004. 29 с.

4. *Bartmiski J.* Aspects of Cognitive Ethnolinguistics / ed. by Jörg Zinken. London : Equinox, 2009. 250 p.

5. *Martinek S.* LIGHT and DARK: oppositional metaphor as the interaction of cognitive mechanisms. *Jezikoslovlje*. 2019. Vol. 20 (2). P. 279 - 302.

6. *Leech G.* Principles and Applications of Corpus Linguistics // *Perspectives on Corpus Linguistics* / ed. by V. Viana, S. Zyngier and G. Barnbrook. Amsterdam : John Benjamins Publishing Company, 2011. P. 155 – 170.

7. *Niebrzegowska-Bartmińska S.* Od separacyjnego do holistycznego opisu językowego obrazu świata. // *Wartości w językowo-kulturowym obrazie świata Słowian i ich sąsiadów* / red. I. Bielińska-Gardziel, S. Niebrzegowska-Bartmińska, J. Szadura. Lublin 2014. T. 3. P. 4 – 5.

8. *Wierzbicka A.* Emotions Across Languages and Cultures: Diversity and Universals. Cambridge University Press, 1999. 338 p.

References

1. Zhabotinskaya, S. A. (2013), *Name as a Text: Conceptual Network of Lexical Meaning (Analysis of the Name of Emotion)* [*Imya kak tekst: kontseptualnaya set leksicheskogo znacheniya (analiz imeni emotsii)*], *Kognitsiya, kommunikatsiya, diskurs*, Kharkiv, Vyp. 6. pp. 47 – 76.

2. Zhukovska, V. V. (2013), *Introduction to corpus linguistics* [*Vstup do korpusnoi lingvistyky*], *ZhDU, Zhytomyr*, 142 p.

3. Shamayeva, Yu. Yu. (2004), *Cognitive structure of the concept JOY (based on the English language material): Extended abstract of Author's thesis* [*Kognitivna struktura kontseptu RADIST (na materiali anglijskoyi movy)* : *avtoref. dys. ... kand. filol. nauk*], Kharkiv. 29 p.

4. Bartmiski J. (2009), *Aspects of Cognitive Ethnolinguistics* / ed. by Jörg Zinken. London : Equinox. 250 p.

5. Martinek S. (2019), LIGHT and DARK: oppositional metaphor as the interaction of cognitive mechanisms. *Jezikoslovlje*. 2019. Vol. 20(2). P. 279 – 302.

6. Leech G. (2011), Principles and Applications of Corpus Linguistics // *Perspectives on Corpus Linguistics* / ed. by V. Viana, S. Zyngier and G. Barnbrook. Amsterdam : John Benjamins Publishing Company. P. 155 – 170.

7. Niebrzegowska-Bartmińska S. (2014), Od separacyjnego do holistycznego opisu językowego obrazu świata. // *Wartości w językowo-kulturowym obrazie świata Słowian i ich sąsiadów* / red. I. Bielińska-Gardziel, S. Niebrzegowska-Bartmińska, J. Szadura. Lublin. T. 3. P. 4 – 5.

8. Wierzbicka A. (1999), *Emotions Across Languages and Cultures: Diversity and Universals*. Cambridge University Press. 338 p.

М. М. Ольхович-Новосадиук,

*Львовский национальный университет имени Ивана Франка,
кафедра иностранных языков
факультета международных отношений*

ВЕРБАЛИЗАЦИЯ КОНЦЕПТА «РАДОСТЬ» В УКРАИНСКОЙ ЯЗЫКОВОЙ КАРТИНЕ МИРЕ: НА МАТЕРИАЛЕ ХУДОЖЕСТВЕННОЙ ПРОЗЫ

Статья посвящена исследованию эмоционального концепта РАДОСТЬ, его структуры и средств вербализации в украинской лингвокультуре на материале текстов художественной прозы второй половины XX в.– начала XXI века. Исследование проведено в рамках создания когнитивной дефиниции по методике Ежи Бартминского.

Ключевые слова: языковая картина мира, лингвокультура, концепт РАДОСТЬ, корпусный анализ, средства вербализации, когнитивная дефиниция.

М. М. Olkhovych-Novosadiuk,

*Ivan Franko National University of Lviv,
Department of Foreign Languages,
Faculty of International Relations*

VERBALIZATION OF THE CONCEPT «JOY» IN THE UKRAINIAN WORLDVIEW: BASED ON THE MATERIAL OF FICTIONAL PROSE

JOY is considered to be one of the basic human emotions and key concepts in culture. The study of emotional concepts is complex as it combines psychological, cognitive, linguistic and ethnocultural fields. The study of concepts is valuable because it enables us not only to identify the culturally specific worldview of a certain lingual-cultural community and single out its national and cultural peculiarities, but also understand the word as a lexical unit in the context of culture, cognition, and communication.

The article is dedicated to the research of the emotional concept JOY, its structure and means of verbalization in the Ukrainian worldview. The research is a part of a more complex study which is being conducted by applying the method of cognitive definition suggested by Jerzy Bartmiński – a famous Polish linguist and ethnologist.

The source of the material for the research – the electronic corpus of texts "Mova Info", in particular its subcorpus – fictional prose of the Ukrainian literature from the second half of the XX century to the beginning of the XXI century (300 examples).

The research showed that the concept JOY in the Ukrainian linguaculture has the following meanings: **Joy** is a positive feeling, emotion, psychological state, mood, character trait, and can denote a person who causes joy. **Joy** has different qualities such as duration, sincerity, reality, expectation, frequency, order, degree of control, intensity, depth and volume.

Joy is expressed through facial expressions, physiological, behavioral and vocal reactions.

The common reasons for Ukrainians to feel **joy** are universal concepts and values (life, freedom), faith in God, psychological state (love, desire), people (family, friends), humor,

jokes, home, objects and phenomena of nature, seasons, material goods, money, gifts, food, drinks, news, important events in life (marriage, child birth), having sex, celebrations, meeting people, mental activities (thinking, learning), entertaining, having a rest, going for walks, travelling, adventures, achievements, success, victory, discovery.

Key words: linguistic worldview, linguaculture, concept JOY, corpus analysis, means of verbalization, cognitive definition.